

af den del af kapitalnedsættelsen, som modsvare friaktieudstedelsen. Under forudsætning af at de ovennævnte forslag godkendes, kan man derfor tilslutte sig skattekommissionens forslag om, at den omstridte friaktiebeskatning nu forlades.

I § 10 er yderligere i overensstemmelse med kommissionens foreslået, at beløb, der anvendes til nedskrivning af aktionærfor- skrivninger, ikke betragtes som udbytte, jfr. også i forbindelse hermed forslaget § 98.

Til § 11.

Det foreliggende lovforslag følger — i modsætning til kommissionsudkastets § 6 — den systematik at give en enkelt, principielt alle indkomstarter omfattende fradragsregel, § 11, der indledningsvis giver den almindelige regel om fradrag, og derefter kun giver nærmere regler vedrørende forskellige områder af udgifter, for hvis vedkommende der kan være tvivl om fradragsretten eller om, hvorledes denne bør gennemføres.

Nr. 1. Kommissionsudkastets § 6, nr. 3, indeholder hjemmel til ved opgørelsen af arbejdsgiverens skattepligtige indkomst at fradrage pensioner til personer, der er eller har været ansat i virksomheden. Man har fundet det naturligt at lade fradragsretten omfatte også pensionsydelse til sådanne personers pårørende. Det er derhos udtrykkeligt fastslået, at fradragsretten også gælder i tilfælde, hvor arbejdsgiveren først påtager sig pensionsforpligtelsen i forbindelse med arbejdsforholdets ophør.

Nr. 2 og 3. Reglerne svarer i det væsentlige til kommissionsudkastets § 6, nr. 4. De går ud over, hvad der nu i praksis anerkendes som fradragsberettiget, for så vidt som det bestemmes, at ikke blot årlige bidrag eller eengangshenlæggelser til egentlige pensionsfonds, men også tilsvarende ydelser til hjælpe- eller understøttelsesfonds for funktionærer eller arbejdere eller disses pårørende af vedkommende arbejdsgiver skal kunne fradrages i, henholdsvis afskrives over den skattepligtige indkomst.

Til støtte for en udvidelse af fradragsretten har det været gjort gældende, at arbejdsgiverens tilskud til sådanne fonds, som gennem uddelinger i trangstilfælde virker til trykrelse af de i virksomheden ansatte eller forhenværende ansattes kår, ikke bør betragtes som velgørenhedsforanstaltninger fra arbejdsgiverens side, men som disposi-

tioner, der er i virksomhedens interesse på samme måde — omend i mindre grad — som en egentlig pensionsordning ved at hjælpe til at fremskaffe og fastholde den fornødne arbejdskraft. Denne argumentation har skattelovskommissionen ikke ment at kunne afvise, i hvilken forbindelse kommissionen iøvrigt har anført, at det må anses for mindre rimeligt, at den økonomisk svagere virksomhed, der ikke magter at tilvejebringe den i pensionskasseloven fordrede økonomiske basis for en egentlig pensionsordning, men som dog ønsker efter evne at bidrage til en velfærdsordning for personalet af ovennævnte art, skal være stillet skattemæssigt ringere end den mere velhavende virksomhed, som etablerer en egentlig pensionsordning.

For yderligere at tilskynde virksomhederne til ekstraordinære tilskud til pensionsordninger og hjælpe- og understøttelsesfonds som de nævnte har man foreslået afskrivningsretten med hensyn til disse tilskud udformet således, at de kan afskrives med indtil 50 pct. i det første år, og resten med lige store beløb i hvert år i den resterende del af afskrivningsperioden, der ialt skal være mindst 5 år.

Det er endvidere i forslaget udtrykkeligt fremhævet, at det ikke er til hinder for reglens anvendelse, at de pågældende hjælpefonds også kan virke til fordel for tidligere i virksomheden ansatte personer eller til fordel for pårørende af ansatte eller tidligere ansatte personer.

Fradrags- og afskrivningsretten er iøvrigt såvel under nr. 2 som nr. 3 betinget af, at bidrag eller tilskud definitivt udskilles af yderens formue og undrages hans rådighed.

Nr. 4. I den gældende statsskattelovs § 6 a indeholdes hjemmel til ved indkomst- opgørelsen at fradrage „ordinære afskrivninger“. Begrebet er ikke nærmere defineret i statsskatteloven, men skattelovskommissionen har i kommissionsudkastets § 6, nr. 6, (bemærkningerne side 77) foreslået en regel, der stemmer med den nu praktiserede forståelse af statsskattelovens § 6 a, og denne regel er optaget i forslaget under nr. 4. Kommissionen foreslog samtidig, at afgørelsen med hensyn til afskrivningsprocenter- nes størrelse skulle kunne træffes endeligt af ligningsrådet. Man har imidlertid anset det rettest at opretholde den nu bestående adgang for de skattepligtige til at indbringe spørgsmål om berettigelsen af en foretaget